

Ex 1, 8 – 22

Ex 2, 1 – 10

Mt 7, 7 – 8

Sestry a bratři,

v letních měsících červenec a srpen budeme chronologicky probírat 2. biblickou knihu Exodus – dramatické příběhy o Mojžíšovi. Hebrejsky Mošé – Mojžíš je nejvýznamnější postavou Starého zákona.

Narodil se v Egyptě kolem r. 1250 př. Kr. ve velmi těžké, pro Izraelce tragické době. Egyptský vládce se obával stále se rozrůstajícího židovského lidu, který roky sídlil v Egyptě v zemi Gošen a byl stále více Egypťany zneužíván na nejtěžší práce a zotročován. Faraón vydal rozkaz izraelské novorozené chlapce zabíjet. Ale ani sebevětší zlo a násilí nemohou překazit Boží záměry.

Ve dvou oddílech, které jsme četli z 1. a 2. kapitoly knihy Exodus, vynikají činy statečných žen. Bez těchto mimořádných odvážných žen by Mojžíš nepřežil a nevykonal jedinečné poslání od Hospodina.

Nejprve to jsou izraelské **porodní báby**, dnes řekneme porodní asistentky. Bály se Boha více než faraóna a podle jeho krutého rozkazu nejednaly. A Hospodin je za to chránil a žehnal jim, faraón je kupodivu nepotrestal. Když to nešlo přes porodní báby, následoval další příkaz všem Egypťanům: Novorozené židovské chlapce hodte do Nilu. Životodárná řeka Nil byla odpradáвна posvátná, Egypťané uctívali Nil jako božstvo a přinášeli mu oběti, dokonce i lidské oběti. Házení židovských novorozeňat do Nilu bylo obětí tomuto božstvu vody. Proto 1. pohroma z deseti egyptských ran, kterými Hospodin povede boj proti egyptským bohům, zasáhne právě Nil (voda se promění v krev).

Další odvážnou ženou v příběhu o narození Mojžíše je jeho **matka Jókebed**. Tři měsíce ukrývala před Egypťany svého syna a horečně vymýšlela důmyslný plán jeho záchrany. Vložila dítě do smolou vymazané ošatky ze třtiny – tj. zřejmě z lodyh papyru /lodyha je stonek s listy/. Pro ošatku (hebrejsky tébá/ je užito v originálním H textu stejné slovo jako v příběhu o potopě pro Noemovu schránku (archu) /Gn 6,14nn/. Tento termín se vyskytuje ve SZ pouze na těchto dvou místech! Označuje předmět záchrany před záhubou. Matka Jókebed zvolila místo pro ošatku s dítětem – zátoku v rákosí záměrně, s nadějí, že dítě někdo zachrání, když ho „vyplaví“ posvátný Nil.

Statečná byla jistě i **starší sestra Mojžíše Mirjam**. Matka ji poslala, aby z břehu řeky střežila ošatku a sledovala, co se s dítětem stane. Dívka Mirjam jde odvážně za egyptskou princeznou, nabízí jí kojnou pro nalezené děťátko a

při tom myslí na svou matku. Tak se malý Mojžíš zázrakem dostává do náručí své vlastní matky, ale už je chráněn jako adoptivní syn faraónovy dcery. U své matky zůstává asi do věku pěti let, potom vyrůstal na faraónově dvoře, kde se mu dostalo nejlepšího vzdělání.

V naší řadě jmenovaných odvážných žen je jistě i **faraónova dcera**. Poznala dobře, že dítě v ošatce je izraelské nemluvně. Tušil to zřejmě i faraón, ale své dceři to dovolil hlavně proto, že se bál božstva Nilu; a dítě daroval egyptské princezně právě bůh vody Nilu.

Všechny zmíněné ženy a dívka Miriam nám mohou být příkladem v odvaze a spoléhání na pomoc a záchranu od Hospodina – pravého, živého Boha.

Amen.

- poslech písně Svatopluka Karáska: Báby bály se Boha

/ Jindřiška Buttová, Krč 5. 7. 2020 /